20/01/2021

«Ο Θεός να του δώσει τον στέφανον της δόξης!»

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Τριμυθούντος

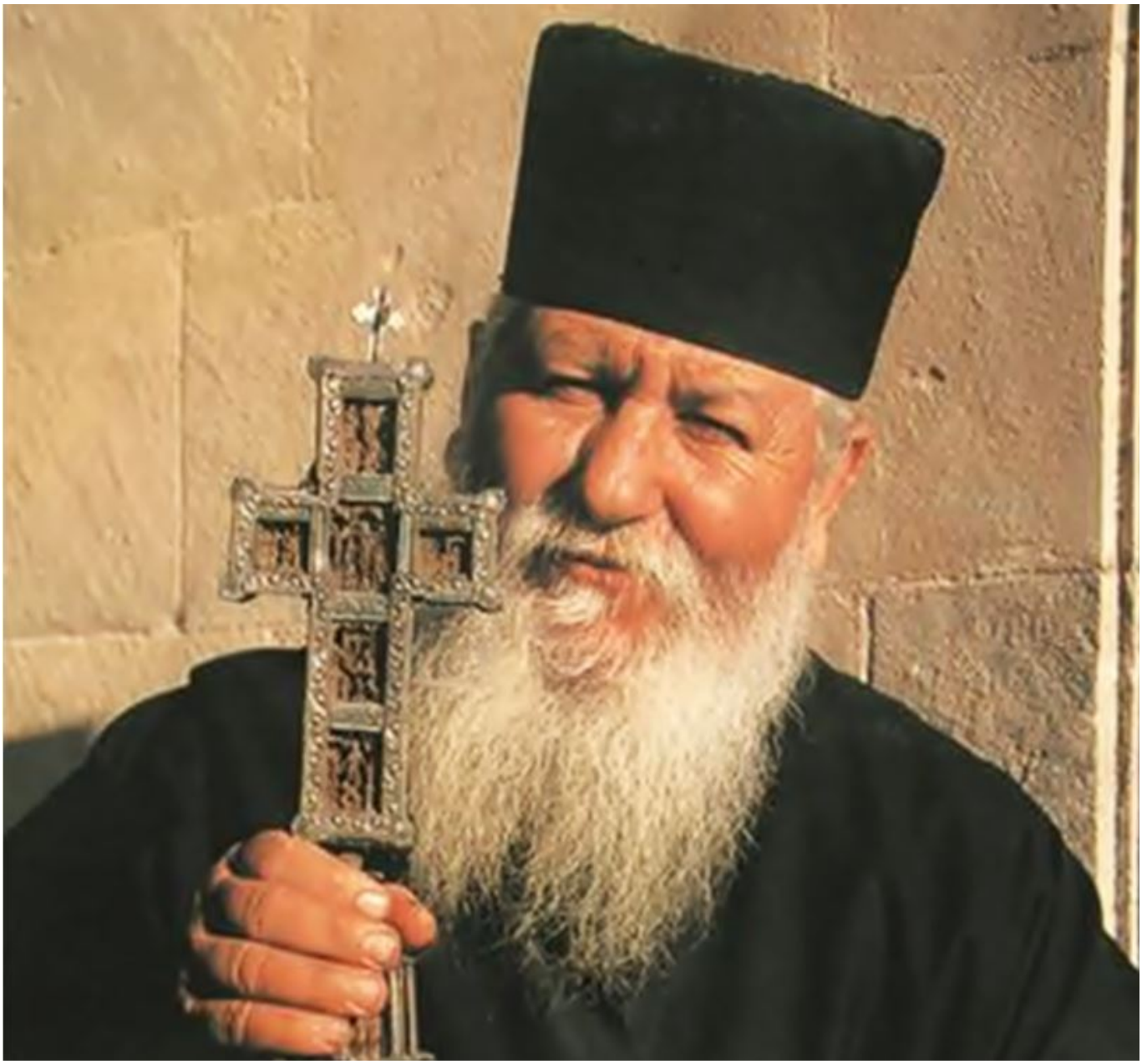

Μετά τον επικήδειο λόγο της Ιεράς Μητροπόλεως Κιτίου για τον μακαριστό ηγούμενο της Ι.Μ. Σταυροβουνίου (Κύπρου), γέροντα Αθανάσιο, και η Ιερά Μητρόπολη Τριμυθούντος δημοσίευσε τον επικήδειο, που ανέγνωσε στην μνήμη του αγαπημένου γέροντα.

Διαβάστε παρακάτω:

«Σεβασμιώτατοι άγιοι Αρχιερείς, άγιοι Καθηγούμενοι των Ιερών Μονών σεβαστοί

Πατέρες, εν Χριστώ αδελφοί,

«Τὶ τὸ ὠρόμενον θέαμα». Ο σεβαστός πατέρας μας, ο για περίπου σαράντα χρόνια ηγούμενος της Μονής μας, ο ποδηγέτης όλων μας στη μοναχική πορεία μας βρίσκεται μπροστά μας νεκρός και άπνους. **Ο πριν λίγες μέρες συναναστρεφόμενος μαζί μας, ο οδηγός μας στα πάντα, στα πνευματικά και στα σωματικά, πλέον σίγησε. Δεν απέθανε όμως ο γέροντας, αλλά μετέστη στην αιώνιο ζωή. Θα τον καλύψει η γη, αλλά ο ουρανός θα τον υποδεχθεί**. Πιστεύουμε ότι οι προ αυτού πατέρες της Μονής μας τον περιμένουν και ότι χορεία αγγέλων και η ομοσκηνία των ασκητών θα τον υποδεχθούν καθώς όλοι οι όσιοι πατέρες.

Είναι δύσκολο να αρθρώσουμε τα πρέποντα λόγια στην εκδημία ενός γέροντα και πόσο μάλλον του πολυαγαπητού μας γέροντα και πατέρα. Δεν ξέρουμε τί να πούμε. Η χαρά και η λύπη συνυφασμένες σήμερα κατακλύζουν τις καρδιές μας. «Ὁ πατῆρ ἡμῶν, ὡς ἔλεγεν εἰς παρομοίαν περίπτωσιν ὁ μεγάλος παρηγορητὴς Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης, ἐξεδήμησε». Αυτό λέμε και εμείς τώρα. «Ποιὸς ἦταν αὐτός; ὁ ὁμολογητὴς τοῦ Χριστοῦ, ὁ δεύτερος Ἰώβ, ἡ σπανία καλλονὴ τῶν μοναχῶν, ὁ τῆς ἀγάπης δημιουργὸς, ὁ πολύδακρυς ὀφθαλμός, ὁ φιλομαθὴς νοῦς, ὁ θείᾳ γνώσει πεπλουτισμένος, ὁ πολὺς ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ πολλοστὸς ἐν συνέσει, ὁ γνήσιος ὁδηγὸς καὶ ὑπεργνήσιος πατέρας».

Τα λόγια του ήταν πάντοτε λίγα. Δίδασκε όλους μας μάλλον με τη σιωπή του και τη θεάρεστη ζωή του. Όμως τώρα μαζί με τους μαθητές του Αγίου Αθανασίου του ιδρυτού της μεγίστης λαύρας αναφωνούμε· «Ποῦ καταλίπεις πάτερ τὰ τέκνα σου, ἅ ὤκτειρας ὡς φιλόστοργος πατῆρ; Δὸς τελευταίον λόγον τοῖς δούλοις σου». Μάθαμε όμως και από τα λυπηρά να αναγόμαστε στα χαρμόσυνα. Ο γέροντάς μας έφυγε από αυτή την πρόσκαιρη ζωή και μεταφέρεται από τα επίγεια στα ουράνια.

Γεννήθηκε το 1925 στην κωμόπολη της Μεσαορίας, στην Άσσια, την γενέτειρα του μεγάλου Πατρός Σπυρίδωνος του θαυματουργού και ανεδείχθη από την παιδική του ηλικία σκεύος εκλογής. Ο πόθος για τον μοναχικό βίο αύξησε και έτσι το 1940, στην ηλικία μόλις των δεκαπέντε χρόνων μπήκε στη Μονή μας και εκεί έζησε σαν πραγματικός μοναχός για ογδόντα ολόκληρα χρόνια, αναχωρώντας τώρα πλήρης ημερών. Η όλη ζωή του ήταν για μας ένα υπόδειγμα. Έζησε για σαράντα δύο χρόνια ως υποτακτικός και άλλα τριάντα οκτώ σαν ηγούμενος και σαν μέλισσα έπαιρνε από τον κάθε πατέρα της Μονής μας, κυρίως από αυτούς που διακρίνονταν για την αρετή τους, οι οποίοι στην εποχή του ήταν πολλοί, έπαιρνε ό,τι ήταν το ωφέλιμο. Από τον έναν τη σιωπή, από τον άλλο τη νηστεία και από άλλον το ακατάκριτο και τέλος από τον καθένα ό,τι είχε περίσσευμα η καρδιά του. Έζησε λοιπόν στην υπακοή, στην εκκοπή του θελήματος και στη διακονία των

αδελφών. Έτσι, με αυτό τον τρόπο έγινε γέροντας γερόντων και οδήγησε, όχι μόνο αυτούς που του ανέθεσε ο Θεός στη Μονή του, αλλά και γενικά πολλούς μοναχούς, μοναχές και λαϊκούς αδελφούς, για τους οποίους ήταν ο εξομολογητής, ο πνευματικός πατέρας και ο καθοδηγητής στην πνευματική ζωή.

Αυτό που τον διέκρινε σαν πνευματικό ήταν η φιλοστοργία του, το φιλεύσπλαχνο και η άκρα αγαθότητά του. Προσπαθούσε πάντοτε να μη λυπήσει κανέναν άνθρωπο. Προσπαθούσε πάντοτε να οδηγήσει τον άλλον με το καλό, έχοντας υπόψη το αποστολικό «νίκα τὸ κακὸν ἐν τῷ ἀγαθῷ», να κερδίσει τον άλλον, να τον εισαγάγει στο δρόμο της μετανοίας, να του δείξει ότι ένα είναι στη ζωή μας, το οποίο πρέπει να αποκτήσουμε· «Ἰησοῦν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον».

Ως ηγούμενος υπήρξε ανακαινιστής της Μονής. Τόσο η κύρια Μονή, όσο και τα μετόχια της Αγίας Βαρβάρας, του Αγίου Μοδέστου και της Παναγίας της Στάζουσας ανακαινίστηκαν εκ βάθρων. Η κύρια Μονή διπλασίασε σε μέγεθος κτηριακό και όλα αυτά με ιδρώτα και με κόπους πολλούς. Ο γέροντας ήταν πάντοτε συνεργός σε όλες τις δουλειές. Θα τον έβρισκες είτε να βοηθά τους πατέρες είτε να είναι μαζί τους στις αγροτικές εργασίες, αλλά και πάλι όταν πλέον η ηλικία δεν το επέτρεπε, ήταν μαζί με τους πατέρες προσευχόμενος στο κελί του και παρακαλώντας τον Θεό και τον Τίμιο Σταυρό να διαφυλάττει τα πνευματικά του παιδιά.

Για αυτό τον χιλιοευγνωμονούμε και απείρως ευχαριστούμε για όλα. Αν είναι κάτι καλό που έχουμε δεν είναι δικό μας, αλλά του πατέρα μας οι κόποι. Όλα γίνονταν με την ευχή του και τις σωτήριες νουθεσίες του προς δόξαν Θεού και μόνον.

Πολλοί έχουν να πουν πολλά για τον γέροντά μας, εμείς το αφήνουμε στον Θεό, τον Κριτή ζώντων και νεκρών, να του δώσει αυτό που του οφείλει, το στέφανον της δόξης, γιατί πιστεύουμε ότι η ζωή του ήταν πραγματικά μια μαρτυρία και ένα μαρτύριο για τον Ιησού Χριστό.

Η Υπεραγία Θεοτόκος, την οποία ουσιαστικά λάτρευε και που καθημερινά την επικαλείτο, πιστεύουμε ότι θα είναι συνεργός στη σωτηρία του. Ο Τίμιος Σταυρός, που όπως του προείπε ο μακαριστός ηγούμενος Βαρνάβας, να παραμείνει στο μοναστήρι και να ανάβει το καντήλι του Σταυρού και θα σωθεί, όχι μόνο έμεινε και άναβε ακούραστα το καντήλι του Σταυρού, αλλά αξιώθηκε να δει το μοναστήρι να επανδρώνεται και να τακτοποιείται, όπως είχαμε προαναφέρει, κτηριακά με όλες τις προϋποθέσεις για μια μοναχική ζωή.

Αποχαιρετούμε τον γέροντά μας με άπειρη υιική αγάπη, με προσμονή και ελπίδα να συναντηθούμε και πάλι στην επουράνιο Βασιλεία του μεγάλου Θεού και Σωτήρος

ημών Ιησού Χριστού. «Δεόμεθά σου ἁγιώτατε πάτερ, μὴν ἀφήσεις ἐμᾶς ὀρφανοῦς, ἀλλὰ πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν περιλειπομένων».

Αιωνία η μνήμη σου αλησμόνητε, πολυσέβαστε και πολυαγαπημένε μας Πατέρα και Γέροντα! Καλή αντάμωση στη βασιλεία των ουρανών!»

Διαβάστε επίσης: Η εξόδιος ακολουθία του Ηγούμενου της Ι.Μ. Σταυροβουνίου